

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Diagnoza i terapia zaburzeń komunikacji osób z niepełnosprawnością intelektualną – ćwiczenia (Ćw. audytorijne), PG_00151609						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2024 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2024/2025		
Poziom kształcenia	II stopnia	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	niestacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	1	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	2	Liczba punktów ECTS			2.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr hab. Katarzyna Kaczorowska-Bray				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	0.0	15.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		2.0		33.0	50
Cel przedmiotu	Celem ćwiczeń jest zapoznanie studentów ze specyfiką pracy z pacjentem niepełnosprawnym intelektualnie różnego stopnia oraz metodami wspomagającymi pracę logopedy, w tym metodami stymulującymi rozwój mowy i rozwój psychoruchowy dziecka. Student poznaje zasady wyboru metod i technik, właściwego dla potrzeb osoby z niepełnosprawnością intelektualną. Zapoznaje się z działaniami profilaktycznymi, których celem jest przeciwdziałanie pogłębianiu się problemów komunikacyjnych.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń mowy i zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych.	Ma pogłębioną wiedzę na temat diagnozy zaburzeń mowy i problemów pokarmowych dzieci z niepełnosprawnością intelektualną o podłożu neurologicznym i genetycznym.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGMU2_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii.	W sposób pogłębiony rozumie problematykę programowania terapii niepełnosprawności komunikacyjnej u osób z niepełnosprawnością sprzężoną.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGMU2_K02] Jest gotów do odpowiedzialnego wypełniania roli zawodowej oraz dbałości o bezpieczeństwo własne i pacjenta.	Jest gotowy do odpowiedzialnego wypełniania zadań przypisanych logopedzie, pracującemu z pacjentami z problemami zdrowotnymi i rozwojowymi. Jest świadomy konieczności zadbania o bezpieczeństwo własne i pacjenta.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SK2] prezentacja/projekt/referat/raport [SK8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych.	Umie wskazać etiologię problemów komunikacyjnych oraz zaburzeń pokarmowych u osób z niepełnosprawnością intelektualną, wykorzystując do tego celu dokumentację medyczną i psychologiczną pacjenta.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/raport [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy i trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Potrafi samodzielnie zdiagnozować problemy logopedyczne i ich uwarunkowania, a także zaprogramować terapię w przypadku osób z niepełnosprawnością intelektualną. Potrafi ocenić przydatność różnorodnych metod wspomagających terapię logopedyczną oraz wybrać użyteczne w kontekście zaburzeń zdiagnozowanych u dziecka.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/raport [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
[LOGMU2_W07] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii.	Zna i rozumie w stopniu zaawansowanym problematykę zaburzeń komunikacji oraz problemów pokarmowych, a także specyfikę ich diagnozy i terapii w grupie osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną.	[SW2] prezentacja/projekt/referat/raport [SW5] realizacja zadania problemowego	
Treści przedmiotu	Metody pracy logopedycznej z dzieckiem niepełnosprawnym intelektualnie (z uwzględnieniem specyfiki terapii dziecka z niepełnosprawnością w stopniu głębokim). Metody wspomagające terapię logopedyczną (metoda Hanen, kinezylogia edukacyjna wg P. Dennisona; Programy aktywności oraz Dotyk i komunikacja M. i Ch. Knill'ów; stymulacja polisensoryczna i Poranny krąg czyli stymulacja sensoryczna według pór roku w pracy z osobami z NI w stopniu znacznym i głębokim; masaż logopedyczny oraz inne formy masażu, stosowane przez logopedów). Praca z osobami dorosłymi z NI możliwości doskonalenia ich umiejętności komunikacyjnych.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	Opracowanie i przedstawienie zagadnienia wskazanego przez prowadzącego ćwiczenia.	51.0%	70.0%
	Aktywna obecność na ćwiczeniach	75.0%	30.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Błęszyński, J. J., Kaczorowska-Bray, K. (red) (2012). Diagnostyka i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną. Teoretyczne determinanty problemu. Gdańsk: Harmonia Universalis. Kaczorowska-Bray, K. (2017). Kompetencja i sprawność językowa dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym, umiarkowanym i lekkim. Gdańsk: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Gdańskiego. Milewski, S., Kuczkowski, J., Kaczorowska-Bray, K. (red.) (2014). Biomedyczne podstawy logopedii. Gdańsk: Harmonia Universalis.
	Uzupełniająca lista lektur	Błęszyński, J. (2013). Niepełnosprawność intelektualna. Mowa-język-komunikacja. Czy iloraz inteligencji wyjaśnia wszystko? Gdańsk: Harmonia Universalis. Błęszyński, J. J. (2012). Diagnostyka rozwoju mowy osób z niepełnosprawnością intelektualną. W: E. Czaplewska, S. Milewski (red.), Diagnostyka logopedyczna. Podręcznik akademicki (s. 177-222). Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	<p>Etiologia niepełnosprawności intelektualnej głębszego i lekkiego stopnia.</p> <p>Funkcjonowanie komunikacyjne osób z niepełnosprawnością intelektualną danego stopnia.</p> <p>Zaburzenia towarzyszące niepełnosprawności intelektualnej.</p>	
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.